

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

6. Dies Februarii. Homo est flos tempestivè nascens, tempestivè
marcescens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

ac si nunquam fuisset transire, mortemque nobis
 pullatis quidem foribus insultare. In primis brevis
 tas vitæ nos à vitæ hujus amore prolixè avocatur
 catque nos ad illius vitæ amorem, quæ adeò diu
 na est, ut semper sit. Quid vitæ inhæreamus,
 vix vita est? Quis vitam illam amet, quæ quò
 amatur, majora damna affert? Brevis hæc vita
 mat, amandam illam, quæ erit æterna. Loquatur
 Eucherius. (a) *Pro vita quam diligitis, legatione
 vos fungimur, ut hanc quam omnes exiguam amemus
 insinuamus ut ametis æternam &c.* Itaque si ista
 quod tam arctum est placet, placeat magis, si potest
 perpetuum: Et quod apud nos pretium habet, cum
 nem habeat, sit nobis supra pretium, si potest esse
 ne. Non ergo inhæreamus perituris ne pereamus
 Quidquid in hac vita æstimatur magni ponderis,
 leve, quod putatur longi temporis, est breve. Scimus
 enim Poëta.

Est hac vita levis, transe ut aura brevis.

6. DIES FEBRUARII.

Homo est flos tempestivè nascens, tempestivè
 marcescens. *Sanctus Gregorius Nazianzenus Orat. 10.*

Homo
 flori si-
 milis.

I. **D**orothea quæ in Ecclesiæ
 ridario fuit virginitate
 um, charitate Rosa, animi
 demissione viola, voluntatis suæ curam
 Divina

(a) *Deo contemptu mundi.*

(2)

Divina conformatione, Heliotropium, virtutum
denique varietate non tantum tota florida, sed to-
ta flos, dum in ipso pubescentis ætatis flore hodie
carnificis gladio demetur, hominem esse florem
tempestivè nascentem, tempestivè marcescentem,
demonstrat. Ino est solstitialis herba, aut deciduus
brevis ævi flosculus, mane ridens, guttulis intermi-
cantibus affluens, inhians soli, & totum sinum suum
aperiens, qui sole oriente pubescit, occidente tabe-
scit, nec diei prius finem sentit quam vitæ. Rem hanc
sacro emblemate illustrat Job, dum ita loquitur de
homine. (a) *Qui quasi flos egreditur, & conteritur.*
Quasi idem illi sit nasci, & mori, incipere, & desine-
re. Vix oritur, & ecce moritur. Paulò ante in utero,
paulò post in tumulo, heri in thalamo, hodie in fe-
retro. Heri canebat epithalamium, hodie legunt
ejus epitaphium. Vix supra tertam oculis se objecit,
mox infra terram oculis se subduxit, dum apparuit,
simul evanuit.

II. Verè homo flos, & quidem quo nihil fragilius
(b) *flos fani*, quem tamen nulla pruina coquat, nec
firiis exsiccet, nec ventus quatiat, nec rodatur vermis,
nec carpat unguis, nec contundat aratrum, per se ta-
mè occidit. Flos cujus vigor & species unius dieculæ
spatio, ac ne toto quidem, circumscribitur: cui possis
oraculū illud inscribere: (c) *Mane floreat, & transeat.*
Talis flosculus erat Adolescens ille Evangelicus Filius
unicus matris suæ. Incurrit enim verò etiam nū fune-
sta illa cupressus, & vespillo mæstus, & lectulus rosæ
coronatus, & turbarū sonus, & matris lachrymæ, &
matronarū nœniæ, & libitinarius omnis apparatus.

G 2

Illa

(a) Job. 14. 2. (b) Isa. 40. 6. (c) Psa. 89. 6.

Illa gemma quæ in florem, atque fructum expan-
 bat se ad orientis solis dulce lumen; exiguo frig-
 decussa est; columen familiæ eversum est, & bonis
 paulò ante sanus & vivus in omnium oculis feri-
 tur, jam mortuus funus affertur. Caduca vitæ tant
 sessio est, non opus est ut labatur violentia, per bl-
 dimenta concutitur. Stultè nimio studio retinere-
 lumus, quod undecumque dilabitur: stultè fugis
 quod qualibet digrediaris via, veniet, aut quo-
 nies.

III. Furibunda, & cæca mors indies grassatur
 & in quosvis sine discrimine debacchatur. Non
 vetur dolentiū lachrymis, supplicantium precibus
 non exhorret potentiam superbi dominatus. Nil
 facit Dynastarum purpuram, diadema Regum
 gemmeas Pontificum tiaras, & satellitum armife-
 cohortes. Cumque laurus horrificum cæli fulm-
 arcere dicatur, telum igneum mortis, & capita la-
 reata Principum, & tiarata Pontificum, & galea
 militum, & pileata Advocatorum sævum exitum
 ferens, pervadit. An non sæpè viri Principes in ip-
 rerum illustrissimarum exordio, in cursu gloriæ, p-
 mo velut in gradu ad felicitatem, metam in-
 niunt vitæ, & grandium cogitationum? An no-
 sæpè in ipsa victoriarum pompa, in gaudio popul-
 rum, & applausu, fluentibus ad nutum rebus,
 obsecundante fortuna, quasi minus ageretur sple-
 didissimo in teatro, derepente scabella concre-
 pant, aulæa tolluntur, beatuli illi, & triumphantes
 schena diffugiunt, & dum omnes festa lætitia, & mo-
 dulatè concinunt, vivat: natura, & providentia in-
 clamat, moriatur? Quid ergo habetiùs illis homi-
 nibus

expansibus, qui in fugacissimæ vitæ articulo, quæ vix unus
 dies diei limitibus includitur, cælo proposito, & iis
 bonis, quæ nec oculus vidit, nec auris audivit, ore
 inhiante umbras stupent, seque totos in luto volu-
 tant? Donec emergentes è luto, repentè mer-
 gantur in orco. Aurem illis vellicat Poëta dum ita
 cantat.

Est tibi vita brevis, modo vivis, cras morieris.

7. DIES FEBRUARII.

Mori malè times, & malè vivere non times.

S. August. de temp. serm. 239.

Mors est I. **C**Um avari studiosè quærant, quo
 Echo vi- ditescant; mæsti quo exhila-
 tx. rentur, infirmi quo sanentur,
 ambitiosi quo exalcentur: cur qui mortem adeò
 timent, non quærent remedium, quo illam non
 timeant? Malè timeretur, quod nostri est arbitrii
 non timere: Illud metue, unde mors redditur
 metuenda; hoc est vitam malam. Rogatus à So-
 crate Plato, quomodo in vita se gessisset, & quo-
 modo in morte se esset gesturus. Audi respon-
 sum magis Catholici, quàm Ethnici. *Scito, inquit So-
 crates, in iuventute operam me dedisse, ut benè vive-
 rem, in senectute, ut benè morerer: quare cum & ho-
 nesta vita fuerit, & mortem lætus exspectem: nec vi-
 ta mihi dolori est, nec mors timori erit. O vitam in
 hac perpetua morte verè vitalem, sic eam institue-
 re ut nec vita sit dolori, nec mors timori. Vis ad*